

Sygn. akt V U 10/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 listopada 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 10/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 13 listopada 2017r. znak: (...), przyznał wnioskodawcy M. Z. emeryturę od dnia 1 października 2017r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jednocześnie organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do rekompensaty w związku z pracą w szczególnych warunkach, wskazując, iż ubezpieczona nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uwzględnił do tych okresów zatrudnienia wnioskodawcy od 15 grudnia 1983r. do 31 grudnia 1986r. w (...) oraz od 1 stycznia 1987r. do 16 sierpnia 1999r. w (...) w L. – gdyż przedstawione przez M. Z. dokumenty nie zawierały prawidłowej kwalifikacji wykonywanej pracy. Ponadto wskazał, iż okresy te po wyłączeniu okresów urlopów bezpłatnych i okresów nieskładkowych – dają jedynie 14 lat, 6 miesięcy i 6 dni – wobec wymaganych 15 lat.

Odwołanie od ww. decyzji wniosła ubezpieczona M. Z., domagając się zmiany decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury z uwzględnieniem rekompensaty w związku z pracą w szczególnych warunkach. Podniosła, iż w całym okresie świadczenia pracy wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę stomatologa - wymienioną w Wykazie A, dziale XII poz. 2 załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. Nie mogą tego przekreślać błędnie

sporządzone świadectwo pracy. Uważała ponadto, iż z okresów pracy w szczególnych warunkach nie można wyłączać okresów urlopów bezpłatnych i okresów pobierania zasiłków chorobowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu powołał te same okoliczności, które zostały wskazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Wnioskodawczyni M. Z. ur.(...), w dniu 19 października 2017r. złożył wniosek o przyznanie emerytury z rekompensatą. Wskazywał, iż w okresie od 1 stycznia 1987r. do 16 sierpnia 1999r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała prace stomatologa.

Decyzją z dnia 13 listopada 2017r. – zaskarżoną w niniejszej sprawie – Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał jej prawo do emerytury od dnia 1 października 2017r. t.j. od dnia wejście w życie przepisów.

/bezsporne, a nadto dokumenty z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy/

M. Z. była zatrudniona:

- od 15 grudnia 1983r. do 31 grudnia 1986r. w (...)w L. jako lekarz-stomatolog

- od 1 stycznia 1987r. do 16 sierpnia 1999r. w (...) Zespole(...)w L. na stanowisku młodszego asystenta i starszego asystenta – wykonując prace lekarza stomatologa.

W okresie tego zatrudnienia:

- była na urlopie bezpłatnym od 10 grudnia 1997r. 31 grudnia 1997r.

- pobierała zasiłki chorobowe w okresie: 5-6 listopada 1992r., 6-12 października 1993r., 11-15 kwietnia 1994r., 20 stycznia-3 lutego 1995r., 24-29 lutego 1995r., 13-24 listopada 1995r., 27lutego-1 marca 1996r., 11-19 marca 1996r., 18-23 listopada 1996r., 10-22 lutego 1997r., 21-28 maja 1997r., 1-10 lipca 1997r., 26 września-3 października 1997r., 13-23 stycznia 1998r., 14-18 kwietnia 1998r., 7-19 września 1998r., 22-30 września 1998r., 5-30 listopada 1998r., 18-28 maja 1999r., 9-17 czerwca 1999r., 28 czerwca -30 lipca 1999r., 2-6 sierpnia 1999r.

- pobierała zasiłki z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie: 21-23 października 1992r., 17-19 lutego 1993r.

Łączny okres tego zatrudnienia, po wyłączeniu okresów urlopów bezpłatnych i pobierania zasiłków chorobowych i z tytułu opieki nad dziećmi to 14 lat, 6 miesięcy i 6 dni.

Dowody: akta kapitału początkowego: świadectwa pracy z 31.12.1986r., 16.08.1999r., załącznik do świadectwa pracy z 16.08.1999r.; akta emerytalne: zestawienie okresów k.12.

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 965 z późn. zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Celem ww. rekompensaty jest złagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach. Nie polega ona jednak na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, ale na odpowiednim

zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Przesłankę negatywną przyznania prawa do rekompensaty stanowi jedynie nabycie prawa do wcześniejszej emerytury, natomiast nabycie prawa do emerytury na zasadach ogólnych nie wpływa w żaden sposób na uprawnienia do rekompensaty (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2015 r., III AUa 717/15, Legalis nr 1398722).

W myśl art. 23 cyt. ustawy, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2). W rozpoznawanej sprawie ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie rekompensaty.

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury (a w niniejszej sprawie – prawo do rekompensaty), ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§ 1 ust. 1). W myśl zaś § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było, czy wnioskodawczyni posiada co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach uprawniający ją do rekompensaty w myśl cyt. wyżej przepisów ustawy o emeryturach pomostowych.

Organ rentowy nie uwzględnił do tych okresów zatrudnienia wnioskodawczyni od 15 grudnia 1983r. do 31 grudnia 1986r. w (...) i od 1 stycznia 1998r. do 10 sierpnia 1999r. a nadto wskazał, po odliczeniu okresów urlopu bezpłatnego i pobierania zasiłków chorobowych i opiekuńczych – pozostały sporny okres daje jedynie 14 lat, 6 miesięcy i 6 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Prawo do rekompensaty mają osoby urodzone po 1948r., które przed 1 stycznia 2009r. wykonywały prace w szczególnych warunkach przez co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 ustawy emerytalnej. Przy ustalaniu tego okresu stosuje się analogiczne zasady, jak dla wcześniejszej emerytury na podstawie art. 32 ustawy emerytalnej. Zgodnie z ust. 1a pkt 1 ustawy emerytalnej przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Stąd zasadnie organ rentowy nie uwzględnił do stażu szczególnego okresów pobierania przez wnioskodawczynię zasiłków chorobowych i opiekuńczych. Prawdopodobnie również nie uwzględnił okresu urlopu bezpłatnego od 10 grudnia 1998r. do 31 grudnia 1999r. Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 ww rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń (...) są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym z czasu pracy.

Skoro pozostałe sporne okresy pracy w szczególnych warunkach, nie wynoszą łącznie 15 lat – bezprzedmiotowe było dokonywanie oceny ich charakteru.

Dlatego też, w okolicznościach niniejszej sprawy, w świetle powyższych uwag, nie było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, a odwołanie wnioskodawczyni podlegało oddaleniu, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSO Regina Stępień